

ET ÅBENT SPØRGSMÅL OM KONSERVATISME

AF BO NEUMANN 7+14/3-06+7/1-07

"Det kan vi ikke leve med" Sådan konkluderede det konservative landsråd i 2005 på at "en af landets mest populære stand-up-komikere... ikke tør pisse på Koranen". Så, med eksempler som dette på "at kunstnere er så bange for muslimske fundamentalister, at de frivilligt bøjer nakken og tier", indledte landsrådet "et af de vigtigste" slag i *regeringens kultur- og værdikamp*. "Vi må forsvare demokratiet og yttringsfriheden... og fordømme og retsforfølge alle, der forsøger at krænke den", lød det animerende kamp-råb fra landsrådets magtfulde elite: vicestatsministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, altså ... fra regeringen.

Men satte landsrådet sig dermed uden for racismeparagraffen – eller over?

DET ER racismeparagraffen, dvs straffelovens § 266 b, der f. eks. kan bruges med offentlig afbrænding af Biblen eller Koranen". Det skrev Oluf Jørgensen i JP 18/2-06; og jf afbrænding må afpnsning være en væsentlig mere dominerende nedværdigelse: mere engagerende i udøvelsen - som stening, og mere vedholdende i udvirkningen - som brændemærkning; og især da når gerningsmanden besværges ikke at kunne leve foruden at det sker! Altså var landsrådet ikke inden for §266b. Men i ugen efter landsrådet var det kulturministerens litteraturkanon som stod til debat, mens konranpissieriet gik fri af offentlig anklage. Altså kom landsrådet af 25/9-05 heller ikke uden for §266b.

MEN 5 MDR SENERE - 27/2-06: 1 dag efter at forbrugerboycotten i Mellemøsten havde erobret avisernes forsider 26/2-06 og 2 dage efter kulturkanonens præsentation 25/2-06 - skriver direktøren for Dansk Industri, Hans Skov Christensen et åbent brev som afkræver Jyllands-Posten "en klar stillingtagen til, at de åbenbare konsekvenser er, at andre føler sig krænket, og at dette nu belaster tredje-parter, der ikke er involveret." idet forbrugerboycotten i Mellemøsten pludselig koster danske virksomheder goodwill og markedsandele for mia, og dette "ansvar må Jyllands-Posten forstå at løfte".

Men det afviser JP-redaktøren: først med henvisning til "både vores egne og Pressenævnets etiske retningslinier", men

så med det bemærkelsesværdige: "Havde der været grove tegninger iblandt, var de blevet sorteret fra. Vi ville eksempelvis aldrig bringe er billede af Muhammed, der tisser på Koranen."

Hér undslår JP-redaktøren sig for DI-direktøren og de tabte mia med et eksempel der umiddelbart leder tanken hen på koranpissieriet til det konservative landsråd ... og dérfra til DI-direktøren selv! Han er nemlig personligt en af de konservativs ældste og mægtigste bastioner i kongeriget (JP 30/1-06) Altså er der *alligevel én som nok har ment* at det konservative landsråds 'vigtigste slag i demokratiets og yttringsfrihedens navn' - læs: at turde pisse på koranen? - gik over strengen, dén streg som §266b burde trække.

2: MÅSKE ER DER FLERE EN ÉN? 26/2-06 skriver JP øverst på forsiden: "Der er risiko for, at man i Danmark har undervurderet den harme og krænkelser, som tegningerne har forårsaget." med direkte citat fra Danmarks ambassadør i Saudi-arabien. Altså må hán tage for givet at nogen i Danmark vurderer hvad profet-karikaturerne forårsager. Og det samme må JP, for de bringer udsagnet som kontekst til denne overskrift: "Profet-tegninger truer Arlas milliardeksport"

Dagen efter disse alarmerende nyheder 27/2-06 skriver DI-direktøren så sit åbne brev til JP, og 28/2-06 er tvisten på tryk i JP's erhvervssektion: "Han undrer sig også over," (sådan lader JP-redaktøren en af sine journalister beskrive sig) "hvorfor DI - der ellers ikke har deltaget i debatten - pludselig melder sig på scenen nu" (Og så siger JP-redaktøren direkte): "Måske er det fordi, de heller ikke havde forudset hvordan sagen ville udvikle sig." Altså:

Så må JP-redaktøren tage for givet - ikke at han selv! men - at DI-direktøren - én af konservatismens mægtigste - burde have forudset sagens udvikling ... Mandag 26/9-05 dagen efter det konservative landsråd 25/9-05 afsendte JP købstilbud på profet-karikaturer til bladtegnerforeningens 40 medlemmer.

Tirsdag 27/9-05 bringer Information kulturministerens landsrådstale i uddrag. Torsdag 29/9-05 forklares talens sigte for landets intellektuelle af chefredaktør Palle Weis i Informations leder: Kulturministre er forvirrede og skal hjælpes, også Brian Mikkelsen; men "på sit partis Landsråd" (landsråd m st L) "...sparkede han anden halvleg af kulturkampen i gang.. kampen mod de fundamentalistiske islamiske kræfter her i landet"; vedr de "danske stand-up komikere, der ikke tør »pisse« på Koranen og danske tegnere der ikke tør tegne.. Muhammed.. er der

ikke tale om censur, men om en ikke særlig heltmedicinsk form for selvcensur. MEN MEDICINEN er.. en kulturkanon". For, for Palle Weis er "kanonernes politiske sigte" - ikke som for ministeren oprindeligt: "et studie af vores udvikling som værdi- og kulturfællesskab", *men at agitere*: "kanonernes politiske sigte" har "i udgangspunkt et udmærket værdipolitisk formål, der går ud på at definere nogle kulturhistoriske pejlemærker, som kan vise, hvad landet er rundt af, og at alt ikke har samme værdi.. en håndsrækning til dansk kultur". Altså:

"Forvirringen er total.. ikke mindst hos Brian Mikkelsen", men Palle Weis fortolker ham for sine intellektuelle læsere: Imod de islamiske kræfter hér er kanonernes kulturhistoriske pejlemærker en medicinerende "håndsrækning til dansk kultur" for den nødvendige frimodighed udi koranpissier. Så, hvorend det konservative Landsråd satte sig i forhold til loven, så satte Palle Weis i Informations leder 29/9-05 med overlæg sin egen mission over positionen. —

HÉR, HVOR KULTURKAMPENS 2den halvleg er sparket i gang, er Martin Andersen Nexø og Jeppe Aakjær åbenbart ude af litteraturkanonen og staterede som uægte: Det er barnet af menneskehavet Ditte og den sociale flygtning fra Sverige Pelle der beskriver folkevæbningen fra land til by, arbejderbevægelsens undertrykkelse med slid og sulten, lockout og fængsel inden den sociale rejsning af trods i solidaritet om fagbevægelse, boligbevægelse og socialistiske partier; Aakjævs "Vredens børn" om tyendet - de af loven proletariserede - der blev derude på landet hvor hustugten og grundskolens analfabetiserende klassedannelse regerede; og så - ja, det er klart! - af alle H C Andersens historier må 'Den lille havfrue' kanoniseres! En ung kvinde af (menneske)havets dyb forelsker sig i en kronprins hvis liv hun har reddet, men for at stige op af dybet og søge sin jordiske lykke blandt de kongelige (hvor får han det fra, ham Andersen?) må hun ofre sin tunge (yttringsfrihed, fx dans til egen sang) til præsteskebet.

I sandhed et pejlemærke! *Men ét som beviser hvad værdi-kampen rinder af*; for menneskeæderne lever ikke kun af menneskekød! det er en delikatesse! 'Havfruetunge med skarp sauce,' sagde forfatterjunkerne, 'det er det mest delikate.' DOG INDRØMMER PALLE WEIS - der kom fra Kristeligt Dagblad - sine læsere "at det ikke er særlig pænt at »pisse« på nogen offentlig", *men ud over dét, er der kun at sige ... ja, dét med den ikke særlig helte-*

modige selvcensur og medicinen imod den. De ord har sikkert lokket nogle tegnere med i sidste øjeblik. Og næste morgen, fredag 30/9-05, 4 dg efter landsrådet! har Jyllands-Postens landsdækkende masseoplag materialiseret kulturkampens 2den halvleg: **den animerede provokation.**

14 dage senere - torsdag 13/10-05 - er Palle Weis igen i lederspalt. *Sidst* var forvirringen total, strategiske tråde måtte redes ud og det politiske sigte indstilles; *nu* er det hele bare latterligt. Men hvor sidste leder kunne aktivere tegnere, kan denne leder passivere anklagere, se:

Et ordsprog - først og sidst - retfærdig-gør lederens morale: "Den, der graver ..." *Et læserbrev-citat* stiller en muslimsk lokalpolitiker på pressefrihedens side. *Baggrundsmysterne* ridses op: "frygt for repressalier.. anonymitet.. næppe tvivl.. mordet.. overfaldet.. der fik tegnerne til at pålægge sig selvcensur. Det ville Jyllands-Posten gøre noget ved."

Det aktuelle gøres mytisk. "Måske var honoraret bedre." lyder chefredaktørens forkyndelse over hvorfor 1/3 af alle blad-tegnere på kun 3 dage leverer JP's 12 tegninger af dét som "Ingen turde tegne" (if Informations og JP's forsider 17/9-05).

Og endelig passiveringen af anklageren: "netop fordi vedtagne sandheder altid skal modsiges.. må det siges at være problematisk.. i en billedbåret kultur at fastholde, at noget er så sandt, at det ikke kan skildres. Derfor er truslerne om retssager latterlige. Lige så latterlig er imidlertid aviskampagnen."

Altså gøres anklagerens håndhævelse af straffeloven latterlig + omsonst = tåbeligt ved at stille håndhævelse af lov op imod den danske - fx af krucifikset billedbære-kultur - idet "alt ikke har samme værdi." Dét er værdipolitik! *agitationen* "går ud på at definere nogle kulturhistoriske pejle-mærker, som kan vise.. at alt ikke har samme værdi.. en håndsrækning til.." loven: **en profets hoved på et fad.**

VAR RSH's lynskitse givet et velplejet skæg, en fornem turban og en løvbog i hånden! og en kappe over skulderne som både en mufti og en højesteretsdommer kunne se sig selv i, så måtte de elske karikaturen - bjælken i øjet mellem lov og vidne - og tegneren for den! **Men turde han?** ham "som" (if JP-redaktøren 18/12-05) "måske følte sig forpligtet" som én af JP's egne tegnere.

3: HVORDAN STILLER ALT DETTE anklageren som er den der skal forsvare blasfemi- og racismeparagraffen imod krænkelser af offentligheden på bekostning af

- i dette tilfælde - et religiøst mindretal? Ja, af Palle Weis' ledere ser man at den værdipolitiske agitation påvirker både anklager og dommer længe inden nogen sag er rejst! Men 5 mdr senere koster profet-karikaturerne virksomhederne mia-tab, derfor må Jyllands-Posten nu forklare sig over for direktøren for DI, og så er tiden ikke til værdipolitik! kun lov og ret: "Jeg gennemså tegningerne og vurderede, at de holdt sig inden for både vores egne og Pressenævnets etiske retningslinier. Havde der været grove tegninger iblandt, var de blevet sorteret fra." (Og så kommer det,

det mest bemærkelsesværdige i hele sagen:) "Vi ville eksempelvis aldrig bringe et billede af Muhammed, der tisser på Koranen," siger JP-redaktøren selv i sin avis til DI-direktøren, altså argumentet som leder skyld for tabte mia i Mellemøsten og JP's profet-krænkelser direkte hen på det konservative landsråd.

Dérfor må en anklager som seriøst overvejer mulighederne for at vinde en sag mod JP, også forvente at hvis han satte JP under pres, så vil JP - også i retten! - forsvare sig ved at henviser til det konservative landsråd. Altså ville anklageren da bringe en dommer i den situation *enten at frikende JP eller*: At skulle forklare forsvareren at JP skal straffes for deres karikaturer, mens det konservative landsråd med vicestatsministeren og justitsministeren selv! afæsker landets kunstnere at pisse på koranen - måske lige uden for retsbygningen - fordi de ikke kan leve foruden ... 2 sæt love! Dét skulle forklares!

En anklager, han er ham, én anklager med, mens de anklagede, de er dem, de anklagede.

4: SÅ TROR MAN VITTERLIG på magtens 3-delning, burde man nok erkende at kun én af dem - dén som sidder på den udenrigske magt, regeringen - er intakt, dvs pt! Magtens deling er nemlig under ekstrordinært pres fordi amter, kommuner og politi- og retskredse lægges om og den udøvende og dømmende magts lokale sædvaner derfor brydes ned til soklen så fremtiden for mange blandt magtens udøvere - også personligt - må synes uvis. Og udenrigs: EU-udvidelse uden beslutningsreform, krigs på Guds nåde, FN ... Derfor bør man udsnytte terrorpakken ngl år indtil denne omfattende - tildels revolutionerende - omdannelse af den indenrigske magt er gennemført og konsolideret; således at der ikke uforvarende leges marionetteater med terrorpakkens latente politistat mens magten er udelte.

En hel del af terrorpakken er formentlig og så blot en lovformliggørelse af praksis der har udviklet sig spontant af den kolde krig; og da *de tidligere fjender* ikke blot var *mægtige*, men også påtrykkede e-folket deres praksis ved at være *kvalificerede*, så er det måske bedre at afvikle end at lovformliggøre? Fx: I stedet for nu at koble kamp mod fascisme, kommunisme og islamisme sammen i én heroisk teori om fænomenerens rette lys (se fx FI Rose, Information 24/11-05), kunne man så *træde sig i at iagttage fænomener nøgternt*, fx (hår) vi dødsstraf i Danmark:

Så, idet landsskadelig virksomhed her til lands - på trods af straffeloven - straffes med døden ihht tillæg til straffeloven der ganske enstemmigt vedtages af folketingsrådet med 5 års tilbagevirkende kraft (ihht hvad enhver jo måtte vide), burde justitsvæsenet også *tage på sig, nu!* at behandle enhver offentlig beskyldning om landsforræderi - om end der måtte være beskyldt i flæng - som sigtelser efter deres pålydende. (7/3-06-eftermiddag) *Dét er antiterror!*

OG NÅR DER FX TROS - at de der ikke er kristne, heller ikke er rigtige danskere - er denne tro (som kán opfattes både som næstekærlighed og et menneskesyn såvel som en borgerkrigserklæring) så også dén tro som er grundlovens "folkekirke og understøttes som sådan af staten" jfr §4? Eller fordrer grundlovens statslige understøttelse af sin kirke for folket i §4 derimod at folkekirkens valgte og ansatte må kunne begå sig godt med alle og enhver af landets indbyggere i deres sager om sorg, familie og tro? Godt spørgsmål!

Her er svarene: Kortlæg hvordan hhv 1: vi formoder at folkekirken praktiseres 2: skåltalernes teori om folkekirken er 3: folkekirke er fæstet til div forfatninger 4. folkekirke rent faktisk praktiseres, hér Lad habit ledte debatfora hhv luge ud i pkt 1 og 2 og repeterer pkt 3. Så er en reform i pkt 4 naturlig - og *giver svarene!* På samme måde kan man luge ud, repeterer - bedømme - og reformere ytring. MEN SVÆRGER MAN TIL GUD, konge og fædreland, kunne man også benytte gudstjenestens bøn for regent og regering til at bede om en konservativ partileder som kendes på sin indsigtfulde myndighed og ikke på sine bedårende prinsesser m/k + en justitsminister med juridisk indsigt + en vicestatsminister hvis søn ikke har haft 3,4 kg narko i sit hjem som en naiv viden-tjenestefører for én der døde i arrest inden ministerens gl kolleger anholdte sønnen. Eller er det for meget at bede om?

DET GYLDNE VISITKORT

ANDET AFSNIT : VALGLISTEN & SKRABELODDET

275 stemmer, Anette Holst Christensen, nyt byrådsmedlem!

266 stemmer, Jens Nielsen, også nyvalgt

262 stemmer, Jan Andreasen, også nyvalgt

256 stemmer, Susan Hedelund, suppleant nr 1

252 stemmer, Stig Ekman, suppleant nr 2

249 stemmer, Lise Thorsen, suppleant nr 3

247 stemmer, Anna Saakwa, suppleant nr 4

239 stemmer, Aia Fog, suppleant nr 5

212 stemmer, Tine Løvig Simonsen, suppleant nr 6

210 stemmer, Klaus Hansen, suppleant nr 1 i 2001, nu nr 7

207 stemmer, Helle Bak Andersen, suppleant nr 8

206 stemmer, Kim Christensen, suppleant nr 3 i 2001, nu nr 9

HER SER MAN 12 socialdemokratiske byråds kandidater i København som fik 2-300 stemmer fra valgets 411.400 vælgere.

Den 1ste blev valgt ... Alene navnet! Hertil nr 6 på valglisten og København! – lige siden april. Og hvidhåret! dét pynter på en rød valglapkat! Så hænger hun dér i lygtepælen og siger: 'Rødgrød med fløde!' til vælgerne der kører ind over Østerbro, ca 30.000 i timen! 'Selvfølgelig!' siger de - ja! ikke allesammen - og klapper med hatten: 'A-nette, hun skal ha' et skrabelod på Bjerregaard! Unge synspunkter, så! kommer Ritt til kort.' Laaangt over 68 stemmer skiller hende fra 9ende-suppleanten Kim Christensen – som iøvrigt såd i byrådet, som 3dje-suppleant siden 27/10-04, på et skrabelod fra valget i 2001.

PÅ SIN SIDSTE DAG I BYRÅDET stemte 3dje-suppleanten og 8 andre socialdemokrater imod et projekt til afkriminalisering af voldsgrafitteknustnere. Projektet hed 'Indenfor Rammerne'. Det var ellers allerede godkendt i kultur-, fritids og økonomiudvalgene og skulle bare lige-have den forventelige vedtagelse i byrådsalen ... men som begrundelse for det pludselige stemningsskift der lagde projektet i ruiner, udtalte 3dje-suppleanten til JP-Kbh: "Finn er ikke længere min gode ven!" Ruineringen var hævn på Finn Rudaizky der med flere års arbejde har båret projektet frem, men som just havde forladt socialdemokraterne – efter 12 år på gnsn 936 st i byrådet. Så, sådan tryner de magthavende politikere de opkommende – med de nyttesløse!

KBH BYRÅD: Bidragsnytte-valget ville vrage 5 af de valgte MBR'ere for disse 5: AW Pedersen, Min; K Bojsen, Kri; AB Haddou, Kon; K Tuxen, Ham; og R Jarlov, Kon; m 2819 stemmer bag sig. M ville stige 33%

YTRINGS-TALENT: "Jeg insisterede på, at han skulle tegne Muhammeds ansigt" sagde Kåre Bluitgen til JP 17/9-05. Her står sagen klart, tegners frihed vs arbejdsgivers honorar: *ytrings-frihed vs ytrings-talent*. Talent - hyrede tegnere - er noget hengivent tillært som hos hunde øves med dæk, her, sit! idet talentets hengivenhed if Medt 25,14→ gestaltes med iskoldt kalkuleret udstødelse af de samvittighedsfulde. anstaltet liv/tid: *En tegner, hun er hende, én tegner med*, gestaltet liv/tid: *mens de tegnede, de er dem, de tegnede*.

Loppen og Professoren

Leve måtte han! - H C Andersen - og så var marked, bøger, tekst og læsning *el vilkår*.

Nu er hans historier på CD: 100 skuespilkræfter fortæller løs! Hér er en bid af én – *men har den!* for stemme er historiens medie.

DEN HANDLER om en spindoktor! en behændig menneskekender der kunne tale med maven. Professor! hed han; op! ville han; rejse – måtte han og kom så til menneskeædernes land. Dér regerede ... ja! terroriserede en lille prinsesse; hun havde taget magten fra sin far – som da ikke var konge, men Prinsessefar! god, glad og jovial, men intellektuel og moralsk ... rent til rotterne! en udpræget Bambi-Bendt i det konservative Kylie Rylle Pylle-parti.

Dér går Professoren tilvejs på sin indsigt i kongens afmagt ... den ses kún 3-pin! og 3dje og sidste gang er professor-spine! 2den gang

er hos ~~dræm~~. Prinsessemoren der æder sin afmagt over for sin metier og sin datter i sig:

Menneskeæderne lever ikke kun af menneskekød, det er en delikatesse! 'Barneskulder med skarp sauce,' sagde Prinsessemoren, 'det er det mest delikate!' HCA

Og fluks laver Professoren sit spin! Med denne 'delikate ret' har han set øjeblikkets spilmulighed for en plan at slå til - og gå tilvejs på! se ill. ALTSÅ ER det delikate 'barneskulder, en trøstespise at vedkende sig meddelagtighed ved' plottets præmis, dvs: bundsolid digtning! som "friske fugleæg, elefantøjne og stegte girafflar." *Spisens sakrale tema* er jo ikke Andersens men han har brugt det før: Klods-Hans får prinsessen på sine talemåter - det er morale nok til rektor Nielsen - men også dér kokkerer en pagt! *nadveren for færendes svende*: Træsko, rejstens relikvie, jf hestesko og lykke;

BISKOPPENS ABE

da dauidskongen blev gud

LÆS LIDT OM DAVIDSKONGEN! De 12 stammer opgav deres fridhed og valgte David til fælles konge for at få fred med nabolandene. Nú er freden endelig i hus – og så går kongen i krig mod nabolandene!

"han målte dem med en snor; han lod dem lægge sig ned på jorden og målte af; 2 snorlængder skulle man dræbe, og 1 snorlængde skulle man lade blive i live..." (som) "Davids skatkyldige undersætter."

David myrder i massemålestok pga en forjættelse idet Natan på gejstlighedens vegne gav David det 'guddommelige løfte' at Davids slægt for evigt skal være konge hvis kongen tjener gejstligheden som deres son! Så, hvor de gejstlige hidtil havde turneret rundt i telt og gjort nytte ude i landet på folkets nåde, da får de *straks* med Natans teokratiske kup (forjættelsen) grundlagt et centralt tempel og lagt kongens hus og kongens krigsbytte og vasalernes tribut og kongens skatkyldige for gejstlighedens - den levende Guds - fødder. Sam 2, kap 7-8

DAVID BLEV FOLKEKIRKENS GUD da DR, Weekendavisen.. med vidt røre om Thorkild Grosbølls bog 'En sten i skoen' satte skarpt fokus på rørets eneste officielle teologiske svar: kronikken i Berl 19/8-03. Den fastslår at *dét som Peter ser i Jesus, er kirkens Gud!* – og *dét Peter ser, er*: 'Kristus (den salvede), den levende Guds søn!' (konge). Matt 16,13→23 & En sten... 40→i munden dvs en dauidskonge som bekriger hele Mellemøsten for en forjættende gejstlighed! Dette mageløse syn har Liselotte Rebel, Birthe Rønn Hornbech og Lene Espersen knæsat som folkekirkens Gud selvom salige Peter intet fatter og fremturer i vantro til det sidste Matt 26,74 *fordi der kaldes på Kristus* Matt 1,16 & 16,20 Menneskesønnens svar er at henrette dauidskongen Matt 26,63→66 for at sone forjættelsen! Matt 1,1→2,1 så folke-pagten kan genopstå, Matt 26,20→29

Og den levende gud? Det er gejstlighed i drift op over hele Europa! Kohls bestikkesessag: "Han er således sluppet fra affæren med æren i behold og uden at have brudt sit ord til de glade givere om at forblive anonyme." *Mageløs opdagelse!* den er grosbøllteologi! *Kunst er kræsten!* og den mest *europæiske* er Dantes rejse op gn helved, skærslid & himle langs *Arnofodden*: op ad 99 trin at udstille tidens kendte på til hån, spot & forgudelse! *Anything goes!* En sten 9, 15, 19, 139, 142, 146 RØRETS SENESTE FASER er kanonisering af talent og terror: Forlag og humanistiske lærde stod bag kulturkanonerne og Berlingske gik foran! I 2den halvleg tog Information, Jyllands-Posten, det konservative landsråd, Kaj Munk-specialisten og justitsminister Kvuk over. Jorden var godet: triple A-sagen, kald dem perkere, forfatterens obskure tegnere, og flere til, én spillede smart på gamle og ulægte sår, kan det undskyldes? Hvis ikke ... ja, så er resten jo staffage.

Så, mens de kanoniserede professorers minister præsenterede sin seneste dannelse og saluterede Landsrådets kampgejst, blev aben og biskop Lindhardt jr's bekendelse til Grundtvigs sakramente gjort offentlige i JP 25/9-05. Var det så det evige liv og englenes genkomst? gik dér KUA i den? så folket igen må gå dummere ud af sin kirke end det går ind! Og når folkekirkens Gud er massemyrderi, hvad er så nadveren?

Den mageløse prinsesse sidder på tronen i sin fars sted, og nu sætter hun en loppe i sin mors! Moren æder den lille kolde skulder i sig, men ...

skovkrægen spurgte en fortabt Gerda "hvorhen hun gik så alene ude i den vide verden", og viste vej til drømmeslottet hvor den fik fast ansættelse – og døde; pludder fra en nyrenset grøft; så nadverens pagt er: Hoffet kan te sig foljet, hvis blot landets veje holdes farbare og er frie. (Se også: Den rejsende samaritaner, Luk 10,25)

EN OMLØBS-AVIS nr 27
FRA BO NEUMANN årg 5
b7 nr 4, 8/1 2007

KÆRE LOKALPOLITIKERE I DK

Tillykke med alle jeres nye muligheder! Men større kommuner ... betyder det ikke også længere afstand til borgerne? Nej! for der findes et valgsystem som giver jer 10 gange flere kandidatstemmer end I får i dag, og dét kan bringe jer tættere på borgerne end I nogen sinde har været! DETTE VALGSYSTEMS største fornyelse hedder folkeavis – ligesom folkeskole og folkebibliotek. Folkeavis er husstands-omdelte kommune-aviser hvori de valgte må skrive gratis og uafhængigt af redaktøremes censur. Hér kan de valgte holde sig i daglig kontakt med borgerne om alt hvad end de måtte ønske. Og det kan de øvrige borgere også, men mere reguleret. FOR ET LILLE LAND SOM VORES - hvor skattetrykket er højt, de offentlige ydelser mangfoldige og undervisneriet tager snart en tredjedel af livet - vil folkeavis bidrage mere til velfærd og konkurrenceevne end halvdelen af universiteterne. For i folkeaviserne vil der være et hav af historier om kommunen, roser og tidsler i fuldt flor at tage til sig – og lære af! *indsigtsfulde* fordi det er de involverede selv som skriver, og *frugtbar* fordi det er deres genboer der læser; men vigtigst af alt: I modsætning til fx en forskningsrapport om kommunen har folkeavisen ingen magtfulde interessegrupper bag sig som politikere kan fristes til at skyde ind imellem deres repræsentation og borgerne. Det er hverken teologer, spindoktorer, forvaltningschefer el fagforeningsfolk der skriver folkeavisen. Det er kun borgeren selv! som skriver for at øge sit udbytte af skat, arbejde og undervisning. Anskuet således yder folkeavisen et medie for offentlig efterspørgselsevne; og selve midlet dertil - en fast, menneskeskabt produktionsfaktor primært vedr skatte, afgift og præmiefinansierede ydelser - dét hedder ytrings-ret – *endelig noget nyt!*

Et kongedømme – for et kys!

KVIK, KVAK & KVUK

Korthuset

Selv når 40 af de 55 valgte på rådhuset i København trækker på samme hammel, yder de kun en vælgertilslutning på 5%.

	85	89	93	97	01	2005	VÆLGERTILSLUTNING v 6 VALG
35	30	35	35	45	25%	af vælgerne stemte ikke på de valgte	
40	45	40	40	25	40%	stemte end ikke	
5	5	5	5	5	5%	stemte på 40 af de 55 valgte	
10	10	10	10	10	10%	stemte på 12 andre af de 55 valgte	
10	10	10	10	15	20%	stemte på én af de 3 jokere: Ritt, Pi..	

Valgloven, det er dén der driver vælgere og valgte fra hinanden. Det giver socialdemokraternes valg et godt eksempel på:

LISTE A: STEMMER & MANDATER	1997	2001	2005
Overborgmesterkandidat for liste A	-	Kramer	Ritt
Stemmer ialt på liste A	68.100	82.500	89.600
Mandater til liste A	17	16	21
RITT, 2001→05	7.100 flere stemmer = + 5 mandater		
KRAMER, 1997→01	14.400 flere stemmer = ÷ 1 mandat		

FLERE = FÆRRE! Hvordan kan det forstås af vælgere og valgte? Jo, i 2001 var der mange flere stemmesædler i valgurnerne end normalt: Sofavælgerne stemte! 77.200 el 33% flere stemmer! Derfor var Kramers fremgang på 14.400 el 21% i stemme-tal og så en tilbagegang i stemme-andel, og da valget netop opgøres på stemmeandele → tabte Kramer på denne relativering af vælgere! Bidragsnyttevalget - derimod - knytter sin enkle valgopgørelse til det naturlige ved repræsentativt demokrati: vælgere bag en kandidat; for i *valgopgørelsens 2den del* hvor byrådets sidste mandater findes, tæller kún kandidaternes kandidatstemmer. Og da vælgere bag byrådets sidste mandat = M, så er det jo så enkelt: Et partis mandattal - frem el tilbage - går altid via M.

M er valgets endemål og valgkampens målestok, ja selve nøgleordet i systemets terminologi: M er bidragsnyttevalgets mål. Derfor spiller partiernes stemmetal kún ind i *valgopgørelsens 1ste del* og kún for at sikre vælgere af et topstyret afskallingsparti som Dansk Folkeparti el en bydelsliste som Christiania-listen - ligelig repræsentation uden at udvirke landsbytosseri - nemlig ved at sikre dem dét mandattal som i procent = deres procentvise vælggerandel →. Og dén er absolut! og derfor suveræn!! I 2005 faldt valgdeltagelsen så tilbage i sit gamle leje. Så Ritts (og Bondams) mandat-fremgang i 2005 skyldes at Ritt fastholdt partiets nye vælgere fra 2001, mens Pind og de øvrige partiledere lod deres falde tilbage på sofaen. Det ses her:

NYVÆLGERE I 2001, 1997 = indeks 100	1997	2001	2005
Stemmer ialt, 1997 er ordinært	100	133	102
Socialdemokraterne og radikale	100	135	147
Dansk folkep, kons, venstre mv th	100	145	85
SF, enhedslisten mv tv	100	116	75

Og th ses at Pind/venstre ikke blot fik sofavælgere, men også trak 3 mandater fra DF og kons i 2001. Så da Pind - dvs overborgmesterkandidaten - pludselig ville i folketinget? væltede korthuset.

Først Pia, så Frank, så Lene.. på 13ende år holder justitsvæsenet folketingets kronprinsesser som ministre! et ægteskab så forkvælet som det kan blive; for hvilke MF'ere står op i mod en grøn justitsminister der en dag bliver landets statsmi-

nister – med en åh så bedårende-blank ministerliste i lommen? Ingen! De lukker øjnene, tænker på taburetten og kysser frøen. Og derfor har politistaten frit spill!

ONE DOWN..

Et år efter det tabte formandsvalg 12/4-05 er Frank Jensen blevet formand for Aalborg Universitets bestyrelse. *Tak for det!* For derved er venstrefløjens retspolitik i folketinget gjort fri af de tætte bånd de kneblede sig med under kronprins Kvaks 5 år på justitsministertaburetten. Nu kan de til venstre igen forsvarer retssystemets justitsmordssofre og frit tale retspolitik *uden frygt* for at de brænder fløjens broved til regeringen af el - *tænk hvis Frank Jensen bliver statsminister!* - jorder en ministerforjættelse! Nu venter retsstaten på at kronprinsessen Kvuk tager springet ... så, hvordan gik det til? 1/3-05: Frank Jensen siger han ikke genopstiller til ft hvis Helle T vinder formandsvalget. Det var springet: afvisning af Jensen-fløjen! 26/3-05: Frank Jensen har sin kronik i JP; *men samme dag* udtaler han til Nordjyske stifttidende: "Det har på mange måder været en oplevelse af, at det ikke var det, jeg lavede her og nu, som jeg blev bedomt på. Uanset om jeg var forskningsminister eller justitsminister, så var det en fjern fremtid, man vurderede mig på." Og det var forklaringen! 27/3-05: Poul Nyrup træder i karakter som g statsminister og siger i JP det for retssikkerheden nødvendige.